Mondialisation.ca
Centre de recherche sur la mondialisation

Objavljeni autopsijski izveštaji Haškog Tribunala na srpskom

Par Istorijski projekat Srebrenica
Mondialisation.ca, 24 août 2011
24 août 2011

Analyses: THE BALKANS

Аутопсијски извештаји су главна и уједно најслабија карика у доказном материјалу у вези са догађајима у Сребреници у јулу 1995. године. Без адекватних форензичких доказа да је у Сребреници било стрељано 8,000 ратних заробљеника, званична прича лишена је своје главне материјалне потпоре.

У делу наше интернет презентације на енглеском језику читаоци ће наћи целокупну изворну документацију тужилаштва Хашког трибунала по овом питању.[1] Између 1996. и 2001. године форензички стручњаци Тужилаштва боравили су на ширем подручју Сребренице и ексхумирали су све масовне гробнице за које су сматрали да су у вези са погубљењима ратних заробљеника. Резултат њиховог рада је 3,568 аутопсијских извештаја неуједначеног професионалног квалитета. Пре свега, ту се само ради о 3,568 «случајева,» а не тела зато што се скоро половина аутопсијских извештаја односи на по неколико костију или фрагмената тела који не допуштају извлачење никаквих форензички значајних закључака. Али чак и са том оградом, јасно је да када су се 2001. године хашки форензичари, који су истраживали Сребреницу, спаковали и кренули кући они у свом досијеу нису имали ни половину од броја «случајева» који су били потребни да би теза о 8,000 жртава стрељања била научно поткрепљена.

Да потсетимо читаоце, хашки форензичари су тада предали «штафету» Институту за нестала лица БиХ Амора Машовића и Међународној комисији за нестала лица [ICMP] који су наставили са прекопавањем гробница. Међутим, у раду те две организације постоје битне разлике у односу на претходну активност стручњака Хашког тужилаштва. Пре свега, веома је битна – заправо кључна – појединост да гробница за које би се могло предпоставити да су у вези са стрељањем заробљеника практично више није ни било. Људских посмртних остатака преосталих из сукоба 1992. – 1995. било је, наравно, на претек, али они су највећим делом водили порекло од борбених дејстава везаних за пробој колоне 28. Дивизије Армије БиХ након пада Сребренице 11. јула, 1995. Међутим, од 2002. године до данас то уопште није обесхрабрило две наведене организације (Институт за нестала лица БиХ и ICMP) да копају на јединим местима која су им преостала – путањом којом се колона под борбом пробијала – и да погинуле у оквиру легитимних борбених дејстава нетачно приказују као жртве «стрељања,» па и «геноцида.» Друга битна појединост је да се, за разлику од хашких стручњака, експерти ове две организације не баве састављањем аутопсијских извештаја, већ само пишу «потврде о смрти». Разлика је, опет, кључна. Аутопсијски извештај, ма колико дефектан био (а ми смо извештаје хашких стручњака критиковали за безброј недостатака, па смо их зато и поставили на нашу интернет

презентацију да би свако могао да се увери колико су у целини професионално мањкави) ипак садржи низ података о стању посмртних остатака, начину, околностима и времену смрти, што је са становишта криминалистичке истраге од изузетног значаја. Потврда о смрти, с друге стране, представља пуку констатацију која је лишена форензичког контекста па је зато неупотребљива као доказ за импутирање кривичне одговорности. Она може да послужи само породици покојника за обављање неких приватних административних радњи.

Mutatis mutandis, то исто – неупотребљивост као доказ у кривичном процесу – односи се и на ДНК упаривања која се обављају у лабораторијама ICMP у Тузли. Мада се ови резултати лажно приказују као примена последње речи научне технологије на расветљавање злочина у Сребреници, ствар стоји много прозаичније. ДНК упаривања потпуно су ирелевантна за решавање питања које је једино битно, а то је питање кривичне одговорности. За утврђивање те врсте одговорности неопходни су поуздани докази о начину и времену смрти, а на та питања, за разлику од традиционалног метода састављања прописних аутопсијских извештаја, ДНК анализа нема никаквих одговора.

Аутопсијски извештаји које смо сада поставили на нашу интернет презентацију[2] представљају превод на српски једног репрезентативног дела материјала форензичких стручњака Хашког тужилаштва који је у енглеском делу наше интернет презентације постављен у целини. Али чак и у овој скраћеној верзији наведеног материјала пада у очи неколико важних појединости. Пре свега, то је са становишта вођења прописне криминалистичке истраге и изрицања кредибилне судске пресуде врло битна чињеница да у великом броју тих извештаја, у рубрици «узрок смрти» која се налази на крају, стоји да је одговор на то питање «непознат» или «неутврђен.» Како се могу извлачити закључци о кривици у случајевима где је тај кључни елеменат неразјашњен? Да би читаоцима помогли да овај податак лакше уоче, ми смо га свуда где се појављује истакли тако што смо га обележили посебном бојом.

Пажљиво исчитавање ових извештаја пружиће не само стручном него и сваком добро обавештеном читаоцу низ интересантних увида који, како би се на енглеском рекло «*speak volumes*» (много тога говоре) о томе шта се стварно у Сребреници догодило. Да истакнемо само једну заиста важну појединост. Из великог броја аутопсијских извештаја хашких стручњака јасно је да су појединци на које се односе погинули од шрапнела, гранате и других врста пројектила који су карактеристични за борбена дејства, али се уопште не користе у стрељању. Ту такође има јасних доказа о коришћењу «high velocity» пројектила (пројектила велике брзине) за које смо у нашој монографији «Деконструкција једног виртуелног геноцида» аналитички доказали да може само да се односи на гранате које испаљују артиљеријска оруђа, као што је топ Прага, који је био широко коришћен против живе силе током сукоба у Босни. Ево примера једног таквог аутопсијског извештаја чиме је, барем у том случају, могућност стрељања ратног заробљеника апсолутно искључена:

Masovna grobnica: Ravnice

ERN X0123882

Case No: RV02 164B

Uzrok smrti:

Višestruke povrede metkom velike energije (brzine).

Да будемо потпуно фер, као што ми увек јесмо, релативно велики број аутопсијских извештаја садржи белешку „лигатура,“ што значи да је та особа у тренутку смрти била везана и повлачи закључак да највероватније јесте била стрељана као ратни заробљеник. Ми то уопште не негирамо. Али са становишта вођења кредибилног истражног поступка и правилног тумачења ексхумираних података важно је истаћи разноврсност стања у којима су посмртни подати, по овим аутопсијским извештајима, били пронађени. Неки имају образац рањавања од метка, неки од артиљеријских оруђа, за многе узрок смрти није могао бити утврђем док су многи нађени са лигатурама, што јасно указује на стрељање. Да су све особе у овим гробницама биле стрељане, као што се у званичној верзији догађаја тврди, или бар велика већина, стање нађених посмртних остатака било би највећим делом хомогено а образац рањавања био би у складу са теоријом о стрељању. То очигледно овде није случај.

Чињеница да то није случај неуклопива је у званичну причу. То значи да се нешто мора радикално изменити. Или неугодне чињенице, што после нашег ексклузивног објављивања овог форензичког материјала, више никада неће бити могуће, или обманљивачки закључци о правом значењу ових доказа који су под утицајем политике били изведени док овај материјал није био доступан јавности.

На жалост поборника неодрживе званичне конструкције о догађајима у Сребреници, ова друга могућност за њих више не постоји.

Они су сада ти који ће морати – да се изразимо незаборавним речима госпође Наташе Кандић – да се „суоче са чињеницама“, или ће бити принуђени да се помире са неславним урушавањем њихове приче, што се неумитно одвија у сваком случају.

[1]
http://www.srebrenica-project.com/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=23&Itemid=21

[2]
http://www.srebrenica-project.com/sr/index.php?option=com_content&view=category&layout=blog&id=24&Itemid=22

La source originale de cet article est Mondialisation.ca
Copyright © Istorijski projekat Srebrenica, Mondialisation.ca, 2011

Articles Par : Istorijski projekat Srebrenica

Avis de non-responsabilité : Les opinions exprimées dans cet article n'engagent que le ou les auteurs. Le Centre de

recherche sur la mondialisation se dégage de toute responsabilité concernant le contenu de cet article et ne sera pas tenu responsable pour des erreurs ou informations incorrectes ou inexactes.

Le Centre de recherche sur la mondialisation (CRM) accorde la permission de reproduire la version intégrale ou des extraits d'articles du site Mondialisation.ca sur des sites de médias alternatifs. La source de l'article, l'adresse url ainsi qu'un hyperlien vers l'article original du CRM doivent être indiqués. Une note de droit d'auteur (copyright) doit également être indiquée.

Pour publier des articles de Mondialisation.ca en format papier ou autre, y compris les sites Internet commerciaux, contactez: media@globalresearch.ca

Mondialisation.ca contient du matériel protégé par le droit d'auteur, dont le détenteur n'a pas toujours autorisé l'utilisation. Nous mettons ce matériel à la disposition de nos lecteurs en vertu du principe "d'utilisation équitable", dans le but d'améliorer la compréhension des enjeux politiques, économiques et sociaux. Tout le matériel mis en ligne sur ce site est à but non lucratif. Il est mis à la disposition de tous ceux qui s'y intéressent dans le but de faire de la recherche ainsi qu'à des fins éducatives. Si vous désirez utiliser du matériel protégé par le droit d'auteur pour des raisons autres que "l'utilisation équitable", vous devez demander la permission au détenteur du droit d'auteur.

Contact média: media@globalresearch.ca